

ת"פ 48063/05/16 - מדינת ישראל נגד סיגלית סיגל קסוקר

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 48063-05-16 מדינת ישראל נ' קסוקר

לפני כבוד השופט דרור קלייטמן
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת:
סיגלית סיגל קסוקר

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד, ממעבידו בהתאם לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). כמו כן, הורשעה הנאשמת, על פי הודאתה בשני כתבי אישום נוספים אותם צירפה. בת"פ 50466-08-16 הורשעה בביצוע עבירה של גניבה בהתאם לסעיף 384 לחוק. ובת"פ 26778-08-16 הורשעה בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק (2 עבירות), גניבה בהתאם לסעיף 384 לחוק (4 עבירות) והסגת גבול פלילית לפי סעיף 477 לחוק (3 עבירות). וכן הורשעה בעבירות של גניבה ממעביד וקבלת דבר במרמה בתיק מב"ד 171568/16.

2. כתב האישום האחד (בת"פ 48063-05-16), מתאר כי, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבדה הנאשמת כמנקה בביתו של המתלונן מזה שבועיים. ביום 10.2.16, בשעות הבוקר, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, ניקתה הנאשמת את ביתו של המתלונן וגנבה שתי טבעות משובצות יהלומים השייכות למתלונן. במעשיה המתוארים לעיל, נטלה הנאשמת טבעות כאשר ערכם עולה על 1,000 ₪. טבעות אלו הוחזרו למתלונן על ידי הנאשמת.

3. כתב האישום השני (בת"פ 50466-08-16), מתאר כי, הנאשמת נשלחה לדירת המתלונן מטעם חברת "תגבור" על מנת לסייע לאשת המתלונן במטלות הבית לנוכח מצבה הסייעודי. בתאריך מדויק שאינו ידוע למאשימה, אך בין 10/5/16-13/5/16, בשעות שבהן נכחה הנאשמת בבית המתלונן ותוך כדי עבודתה,

נשאה ונטלה מתוך ארון בדירה סך של 1,000 דולרים וכן תכשיטים.

4. כתב האישום השלישי כולל שישה אישומים. באישום הראשון, מתואר כי, בתאריך 18.7.16 הגיעה לביתה של המתלוננת, ילידת 1931. הנאשמת נכנסה לחלק האחורי של הבית, וביחד עם בנה הקטין פתחה את חלון הוויטרינה ונכנסה לבית. בהמשך למתואר, פגשה הנאשמת במתלוננים ואמרה כי נשלחה מחברת "מתן" כדי לטפל בהם. מיד ובסמוך, נטלה הנאשמת מטאטא, נכנסה לחדר שינה, והחלה לנקות את החדר. הנאשמת פתחה מגירות שהיו בחדר השינה ונטלה תכשיטים שונים. בנסיבות אלו, יצרו המתלוננים קשר עם חברת "מתן" ונמסר להם כי לא שלחו להם אף אחד. המתלוננת פנתה לנאשמת וביקשה לדעת מה מעשיה כאן, בתגובה ענתה הנאשמת כי ככל הנראה התבלבלה והייתה צריכה להגיע למשפחה אחרת. במעשיה המתוארים לעיל, פרצה הנאשמת לבית וגנבה רכוש. באישום השני, מתואר כי, בתאריך 18.7.16, הגיעה הנאשמת לביתו של המתלונן. בנסיבות אלו, פתחה הנאשמת את הדלת ונכנסה לתוך חדר השינה של הבית. בהמשך לכך, נטלה הנאשמת מתוך התיקים שהונחו שם, סכום כסף וכרטיס שופרסל. במעשיה, המתוארים, הסיגה הנאשמת גבול לביתו של המתלונן וגנבה רכוש. באישום השלישי, מתואר כי, בתאריך 1.8.16 הגיעה הנאשמת לביתה של המתלוננת, ילידת 1941, דפקה על הדלת ואמרה למתלוננת כי הגיעה לסייע לה במטלות הבית ונכנסה פנימה. בתגובה, המתלוננת ביקשה מהנאשמת לעזוב, אולם הנאשמת התעלמה, נטלה מטאטא וניגשה לנקות את חדר השינה. הנאשמת נטלה מהארון 250 ₪ ו-2 עגילי זהב. במעשיה המתוארים, התפרצה לביתה של המתלוננת ונטלה את רכושה ללא הסכמתה. באישום הרביעי, מתואר כי, במשך שבועיים עובר ליום 3.8.16 שמשה הנאשמת כמטפלת למתלוננת, ילידת 1939. בתאריך 3.8.16 ניגשה הנאשמת לחדר השינה של המתלוננת ונטלה סכומי כסף שהיו בתוך מעטפות בסך 400 דולר, 1600 ₪ ו-700 ₪. במעשים המתוארים לעיל, גנבה הנאשמת את הרכוש, השייך למעבידה, ללא הסכמתה. באישום החמישי, מתואר כי, בתאריך 7.8.16 הגיעה הנאשמת לביתה של המתלוננת, ילידת 1952, נכנסה לחצר האחורית של הבית, הזיזה את השער והגיעה לדלת העורפית. דפקה על הדלת, ושאלה את המתלוננת האם משפחת חג'בי מתגוררת במקום. המתלוננת השיבה בשלילה ומשכך עזבה את הנאשמת את המקום. במעשים המתוארים, הסיגה הנאשמת גבול בכוונה לעבור עבירה. באישום השישי, מתואר כי, בתאריך 8.8.16 הגיעה הנאשמת לבית המתלוננת, ילידת 1949, נכנסה לבית בכך שפתחה את דלת הכניסה ונכנסה פנימה. הבחינה בה המתלוננת, צעקה לעברה ואמרה כי היא מזמינה משטרה והנאשמת עזבה את המקום. במעשים המתוארים, הסיגה הנאשמת גבול בכוונה לעבור עבירה.

5. תיק המב"ד שצורף עוסק בעבירה של גניבה ממעביד וקבלת דבר במרמה.

תסקירי שירות המבחן

6. בעניינה של הנאשמת התקבלו בבית המשפט ארבעה תסקירים.
7. בתסקיר מיום 4.1.18, מתאר שירות המבחן כי מדובר בנאשמת בת 37, רווקה ואם ל-3 ילדים בגילאי שנתיים עד 14 שנים.
8. הנאשמת השלימה 10 שנות לימוד והפסיקה לימודיה בטרם סיומם, בשל רצונה להשתלב בתעסוקה. לא שירתה בצה"ל, לדבריה, שוחררה מהמסגרת הצבאית בשל שימוש בסמים שביצעה באותה העת.
9. הנאשמת מסרה כי ילדיה גדלים אצל אימה, אשר מהווה עבורם משפחת אומנה בשל קשייה התפקודיים ובעיית התמכרותה של הנאשמת לסמים וחוסר מסוגלותה לגדלם בשנים האחרונות.
10. הנאשמת החלה שימוש בסמים בהיותה כבת 16, תחילה בסם מסוג גראס באופן חברתי ומזדמן, בגיל 17 לערך החלה שימוש בסם מסוג הרואין באופן קבוע ומתמשך, ולאחר כשנה התקשתה בתפקוד תקין והשימוש בסמים הפך להיות אינטנסיבי ויומיומי.
11. עוד תואר בתסקיר שירות המבחן כי במהלך ההיריון השני חלה התדרדרות בתפקודה, היא שבה לעשות שימוש בסמים וביתה נולדה כשהיא "בתסמונת גמילה". בעקבות מצבה המורכב, הוחלט ע"י שירותי הרווחה להוציאה למשפחה אומנה בהיותה בת מספר ימים. משנת 2008 הנאשמת מצליחה לייצב תפקודה כאם חד הורית והינה מפרנסת יחידה לילדיה.
12. הנאשמת תיארה כי שכרה דירה והתקשתה להתמודד במקביל עם קשיי פרנסה ומצב נפשי מורכב, כאשר לבסוף חזרה לשימוש בסמים, נסיגה שעומדת לדבריה ברקע לבחירותיה השוליות.
13. לנאשמת 3 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות רכוש, אלימות וסמים בגין הוטלו עליה עונשים והיא ריצתה 3 מאסרים מאחורי סורג ובריח, האחרון שבהם בשנת 2008.
14. ביום 08.01.17 שולבה הנאשמת במסגרת אשפוזית לגמילה פיזית משימוש בתחליף סם אשר נטלה. בהמשך, בתאריך 29.01.17 החלה הנאשמת טיפול במסגרת קהילת "מלכישוע", לטיפול בהתמכרויות. הנאשמת טופלה בקהילה במשך כ-9 חודשים בהם ערכה מאמצים להעמיק בקשיים הרגשיים והתפקודיים שעמדו בבסיס התמכרותה, שיתפה פעולה כנדרש ואף התקדמה בשלבי הטיפול. בתאריך 22.10.17 נערכה לנאשמת בדיקת שתן אקראית בקהילה אשר העידה על הימצאות שרידים של תחליף סם, אליו נחשפה במסגרת ביקור שערכה בביתה. גורמי הטיפול החליטו על סיום הטיפול בעניינה והיא הורחקה מהקהילה בתאריך 23.10.17.

15. במהלך חודש דצמבר 2017 החלה הנאשמת בטיפול במסגרת "היחידה לטיפול בהתמכרויות" בו התמידה ושיתפה פעולה כנדרש וכן במהלך הטיפול שמרה על ניקיון משימוש בסמים כפי שעלה ממצאי בדיקות שתן שביצעה במסגרת הטיפול.

16. שירות המבחן ביקש דחייה על מנת למצות את הליכי הטיפול והעמקת האבחון בעניינה.

17. בתסקיר מיום 3.5.18 דווח כי בתקופת הדחייה, במהלך חודש ינואר 2018 התאשפזה בבית החולים במצב בריאותי קשה, ככל הנראה על רקע צריכת מנת יתר של סמים, כניסיון אובדני. הואיל וכך, הועברה לטיפול במסגרת אשפוזית "קריית שלמה", מסגרת טיפולית לגמילה פיסית. בתאריך 5.3.18 התקבלה לאישפוזית, שם החלה ליטול תחליפי סם. לאחר סיום תהליך הגמילה שעברה באישפוזית, בתאריך 15.4.18 השתלבה הנאשמת במסגרת "אופק נשי" - מסגרת טיפולית לנשים.

18. לאור ראשונות הטיפול, תהליך ארוך הצפוי להימשך כשנה, הומלץ על ידי שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינה של הנאשמת בארבעה חודשים במהלכם ימשיכו לעקוב אחר מצבה, תפקודה והשתלבותה בטיפול אותו החלה.

19. תסקיר נוסף בעניינה של הנאשמת התקבל לדיון שנערך בתאריך 10.10.18, ובו דווח כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשמת השתלבה בשיחות טיפוליות פרטניות וקבוצתיות וכן במרכז יום. בנוסף, החלה לעבוד באופן חלקי בטיפול בקשישים בסמוך להוסטל בו מתגוררת.

20. לדברי העו"ס המטפלת, הנאשמת משקיעה משאבים רבים בשיקום מצבה הבריאותי, משתפת פעולה באופן מלא ותקין בטיפול האינטנסיבי שעוברת וכן מגלה מוטיבציה להמשיך ולהעמיק בקשיה כדי לרכוש כלים להתמודדות תקינה עם מצבי משבר. כמו כן, בכל תקופת הדחייה ביצעה בדיקות שתן אשר העידו על ניקיונה מסמים ולא נפתחו כנגדה תיקי מב"ד חדשים.

21. במכלול הפרמטרים, שירות המבחן העריך כי יש בהמשך טיפול בתחום ההתמכרויות כדי להוות עבורה גורם אשר עשוי להפחית הסיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות.

22. שירות המבחן המליץ להעדיף במקרה זה את הפן השיקומי-טיפולי ולהטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה וחצי. בנוסף, כענישה קונקרטיית ומוחשית, הומלץ להטיל עליה ענישה בדרך של צו של"צ, ענישה חינוכית שתחבר בין חומרת מעשיה לתוצאותיהם, בדרך של פיצוי חברתי אשר תאפשר המשך תפקודה, התמדתה בטיפול וחיזוק יכולותיה וכוחותיה.

23. עוד תסקיר התקבל לבקשת הצדדים בתאריך 16.5.19 ובו דווח כי במהלך תקופת הדחיה, המשיכה

הנאשמת לערוך מאמצים רבים להעמיק באשר לדפוסיה, המשיכה להשתתף בקבוצות טיפוליות ובטיפול פרטני ולשתף פעולה. בנוסף, אף השתלבה בקבוצת נשים קצרת מועד במסגרת "בית אלמוג" שם טופלה בתחליף סם. בדיקות השתן אשר מסרה נמצאו נקיות מסמים.

24. גורמי הטיפול ב"אופק נשי" התרשמו מהתקדמותה של הנאשמת הן במסגרת הטיפולית שעוברת, תפקודה כבוגרת בהוסטל בו מתגוררת, השתלבותה בעבודה וכן בהתמדתה בקיום קשר קרוב ויציב עם ילדיה אשר מהווים עבורה עוגן משמעותי וניכר.

25. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מצויה בעיצומו של תהליך שינוי משמעותי שעוברת בחייה, תוך הימנעות מיצירת קשרים עם גורמים שוליים, הימנעות משימוש בסמי רחוב וניהול אורח חיים תקין ויציב. ואף בתקופת הדחייה הנוכחית לא נפתחו כנגדה תיקי מב"ד חדשים.

26. להערכת שירות המבחן, הטלת ענישה בדרך של עבודות שירות תהווה פגיעה חמורה בתפקודה של הנאשמת, העשויה לגרום לרגסיה במצבה הנפשי והתפקודי וכן לפגוע במשאבים ובהשקעתה בטיפול שעוברת, בקשר עם ילדיה וכן במצבה הכלכלי והנפשי.

27. נוכח המתואר לעיל, ולאחר שהנאשמת ביטאה בפני שירות המבחן נכונות לביצוע ענישה בדרך של של"צ, גובשה עבורה תוכנית של"צ לפיה תשתלב במסגרת בית הנוער "קדימה" בפ"ת, שם תתגורר ותסייע במטלות הבית, אחזקה, ליווי ועזרה שוטפת לצוות המקום ועוד. שירות המבחן יפקח אחר תפקודה ויהווה עבורה גורם מדרבן ומציב גבול.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

28. בתאריך 10.10.18 הנאשמת נשלחה לממונה על עבודות שירות על מנת שתיערך חוות דעת אודותיה.

29. הממונה על עבודות שירות שלח לבית המשפט בקשה למתן דחייה לחוות הדעת, משנמצא כי דגימת השתן אותה מסרה הנאשמת ביום 1.5.19 הפיקה תוצאה חיובית להימצאות אמפטמינים בשתן. בנסיבות אלו, ביקש הממונה על עבודות שירות ארכה לקבלת תוצאת אימות.

30. בתאריך 9.7.19 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות שם נאמר כי בתקופת הדחייה, על רקע התהליך המשמעותי שעברה, ההתרשמות ממנה, ועל אף שהתקשתה למסור הסבר סביר לתוצאת דגימה זו, זומנה הנאשמת למסירת שתן נוספת. תוצאת דגימה זו התבררה כשלילית, נקיה ממצא סם.

31. על פי חוות הדעת זו הנאשמת נמצאה כשירה לביצוע עבודות שירות.

32. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר יערי, טענה כי מדובר בנאשמת שהורשעה בצירוף של מספר תיקים, כולן עבירות משנת 2016. היא הצביעה על כך שמדובר בצבר של עבירות רכוש, מהרף הגבוה אשר בחלקם התפרצה הנאשמת לבתים תוך פגיעה בפרטיותם של המתלוננים בביטחונם ורכושם. ובאחד המקרים היא אף הגיעה למקום בליווי בנה הקטין.

33. היא עתרה למתחם הנע בין שנה לשנתיים מאסר בכל הנוגע לאירוע של התפרצות וגניבה. וסברה שיש מקום לקבוע מתחם בגין כל אירוע בפני עצמו.

34. היא הצביעה על כך שמדובר בנאשמת אשר ניצלה מעמדה כעובדת וכן ניצלה באופן ציני קשישים. היא ציינה כי כתב האישום מצדיק תקופת מאסר ממשוכת מאחורי סורג ובריח, הגם שהיא ערה לעובדה שמדובר בעבירות שבוצעו בשנת 2016. אולם, היא סבורה כי לא מדובר בעבירות ישנות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

35. עוד התייחסה, ב"כ המאשימה, לכל תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינה של הנאשמת. וסברה כי המלצת שירות המבחן חורגת באופן קיצוני גם אם מדובר בסטייה משיקולי שיקום, וזאת מבלי להקל ראש בהליך הטיפולי שעברה הנאשמת. ציינה כי הנאשמת התקבלה לשתי קהילות לגמילה מסם, אך נכשלה ושבה להשתמש בסם. הדגישה כי במסגרת בדיקות שתן אקראיות שבוצעו בקהילה, התגלו שרידי סם בגופה ועל כן הורחקה מקהילת "מלכישוע". כמו כן, הצביעה על אשפוז במצב קשה על רקע צריכת מנת יתר של סם.

36. הוגש גיליון הרשעותיה של הנאשמת ובו 3 הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות רכוש. הרשעה אחרונה משנת 2008. הנאשמת ריצתה מאסרים מאחורי סורג ובריח.

37. ב"כ המאשימה סבורה כי העונש הראוי במקרה זה, הינו, מאסר מאחורי סורג ובריח ויש להתחשב בתקופת המאסר לנוכח ההליך השיקומי שעברה הנאשמת.

38. לעומתה, ב"כ הנאשמת, עו"ד אנה שכטמן קוגלר, ציינה כי הנאשמת מגדלת את ילידיה כאם חד הורית. נמצאת תקופה ממושכת בהליך טיפולי משמעותי, צירפה את כל תיקיה הפליליים ולקחה עליהם אחריות. כמו כן, ציינה, כי הנאשמת חוותה התעללות מצד בן זוגה.

39. עוד היא טענה, כי תמוהה בעיניה שהמאשימה מבקשת להטיל על הנאשמת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח מאחר והסכימה למעברה של הנאשמת לקהילה "אופק נשי", שם שהתה בהסכמתם.

40. היא העלתה טענה כי עתירת המדינה למאסר בפועל, למעשה מנוגדת לחוק, כאשר תיקון 113 לחוק

מאפשר חריגה משמעותית מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם כאשר מדובר בשיקום. היא אף סקרה פסיקה במקרים חמורים יותר בהם בית המשפט המחוזי חרג ממתחם העונש בשל שיקומי שיקום.

41. לסיכום, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

42. הנאשמת עצמה ציינה כי עברה תהליך לא פשוט בשנה האחרונה וכי היא מצטערת על העבירות שביצעה. היא תיארה כי החלה תהליך של החזרת הילדים אליה וכיום הם מבקרים אותה מספר פעמים בשבוע, הליך זה אמור להתרחב ובסופו בחודש מרץ 2020, תתכנס וועדה על מנת להחליט בנושא והיא מקווה כי ילדיה יוחזרו אליה. כעת היא עובדת וממשיכה בהליך הטיפול.

דין והכרעה

מתחם העונש

43. הערך החברתי אשר נפגע בעבירות שבוצעו על ידי הנאשמת הינו הגנה על הפרטיות, הביטחון האישי וקניינם של אזרחים וכן על האמון הנדרש בין עובד למעביד, בעיקר כאשר מקום העבודה הוא ביתו של המעביד.

44. בכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון כי מדובר בעבירות אשר בוצעו למשך תקופה של מספר חודשים, במספר בתים ובין היתר אצל מעבידים, כאשר קורבנות העבירה הם אנשים מבוגרים. המדובר בעבירות המצריכות תכנון. למתלוננים נגרם נזק כספי ואף נזק רגשי אשר נגרם כתוצאה מכך שהגניבה בוצעה בתוך ביתם הפרטי. העבירות בוצעו תוך ניצול אמון וגישה חופשית אשר ניתנו לנאשמת על ידי המעבידים לביתם ועל ידי אחרים לאחר שהטעתה אותם.

45. מדיניות הענישה, הן בעבירות של גניבה ממעביד והן התפרצות לדירה הינה מדיניות מחמירה שעיקרה מאסר בפועל מאחורי סורג וברח לתקופות משמעותיות העולות על שנת מאסר.

בכל הנוגע לעבירה של גניבה ממעביד, אפנה למשל לע"פ 57738-12-15 **הרשקו נ' מדינת ישראל** (13.9.16), עפ"ג 27761-09-15 **אבן טוב נ' מדינת ישראל** (10.11.15), עפ"ג 646-04-15 **מדינת ישראל נ' לסטר** (14.7.15) ורע"פ 5540/15 **גלוריה גאווי נ' מדינת ישראל** (24.8.15). בכולם נידונו הנאשמים בעבירות מעין אלו לעונשי מאסר בפועל שנעו בין 45 ל-8 חודשים.

בכל הנוגע לעבירות של התפרצות לדירה, אפנה למשל לרע"פ 9339/17 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (25.12.17), רע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.17), רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16), רע"פ 5090/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (17.7.13), רע"פ 659/13 **אביכזר נ' מדינת**

ישראל (28.1.13). בכולם נידונו הנאשמים בעבירות מעין אלו לעונשי מאסר בפועל שנעו בין 12 ל-20 חודשים.

46. יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מכתבי האישום ולמב"ד. המתחם בנוגע לת"פ 48063-05-16 נע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל. המתחם בנוגע לת"פ 50466-08-16 נע בין מע"ת לשישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. המתחם בנוגע לת"פ 26778-08-16 בו אני רואה כמסכת עבריינית אחת נע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל. המתחם בנוגע למב"ד נע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

47. המתחם הכולל נע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית.

גזירת העונש

48. בהתאם לסעיפים 40ג(ב) ו- 40 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אם מצא כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ולהורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם.

49. בתסקירי שירות המבחן שפורטו באריכות לעיל, מתואר הליך טיפולי ושיקומי משמעותי אותו עוברת הנאשמת בשנתיים וחצי האחרונות. תהליך המתאפיין מדרך הטבע בעליות ומורדות. במסגרת הליך זה, שהתה הנאשמת תחילה באשפוזית למשך שלושה שבועות לצורך גמילה פיזית, בהמשך הייתה בקהילה טיפולית למשך תשעה חודשים שבסופם הורחקה בשל שימוש בסם. אולם גם לאחר מכן המשיכה בהליך טיפולי במסגרת יחידה לטיפול בהתמכרויות בפתח תקווה, אך אז שוב כשלה וצרכה סמים בדרך שסיכנה את חייה וזאת על רקע ניסיון אובדני. לאחר שהוטב מצבה הבריאותי, שוב עברה הליך גמילה פיזי והשתלבה במסגרת טיפולית לנשים בחיפה בשם "אופק נשי". במסגרת זו טופלה הנאשמת למעלה משנה וכלל הגורמים הטיפוליים מצביעים על שינוי משמעותי באורח חייה. בעקבות שינוי זה אף החל הליך של החזרת ילדיה, השוהים במסגרת אומנה אליה. הנאשמת מתמודדת אף עם מצבה הבריאותי ועם חובות כספיים ולדברי הגורמים הטיפוליים גם במישור זה משקיעה משאבים רבים. בדיקות שתן שמסרה נמצאו נקיות מסם ומאז 2016 לא נפתחו נגדה כל תיקים פליליים.

50. במקרה שבפני עומדים בפני בית משפט שיקולים נוגדים כבדי משקל. מן הצד האחד, חומרת המעשים המיוחסים לנאשמת, העובדה כי מדובר במעשים שבוצעו נגד מספר מתלוננים וגרמו לנזק כספי ואשר על דרך ההלימה מצריכים ענישה קשה ומשמעותית. מנגד, עומד תהליך שיקומי משמעותי אותו עוברת

הנאשמת, הליך הנמשך תקופה ארוכה ביותר והושקעו בו משאבים רבים.

51. אני סבור כי צודקת ב"כ המאשימה בטענתה כי המלצת שירות המבחן חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה.

52. למרות זאת, אני סבור כי מבלי להפחית כהוא זה מחומרת המעשים המיוחסים לנאשמת, הרי שהאינטרס הציבורי לצד האינטרס הפרטי, מטים את הכף אל עבר שיקולי השיקום, גם אם נדרשת לצורך כך חריגה משמעותית ממתחם הענישה.

53. בע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06) עמד בית המשפט העליון על הצורך לתת משקל נכבד בשיקולי הענישה להליך שיקומי בדמות גמילה מסמים וזאת מכמה בחינות: " **ראשית, מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקוה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי. ושלישית, מבחינת שירותי השיקום והרווחה, חשוב לטעת את התודעה כי יש טעם ותוחלת בהשקעת משאבים חומריים ואנושיים בפעולות שיקום עבריינים, וכי מקום שפעולות אלה מניבות פרי, ישנה התחשבות בכך בתהליך הענישה וננקטים אמצעים המאפשרים ככל הניתן את הותרת תוצאות השיקום על כנו, בלא העמדתן בסכנה. בנסיבות האמורות, הצורך לשמר את תוצאות שיקומו של המערער בשל מגוון ההיבטים האמורים עשוי להכריע אף את שיקולי הענישה המסורתית - הגמול וההרתעה; עם זאת, בכל מקרה, יש לשלב את השיקולים הנוגדים בענישה לנוסחה מאוזנת ומידתית שתייחס את המשקל היחסי הראוי למגוון השיקולים וההיבטים מבחינת אינטרס הציבור ואינטרס הפרט כאחד".**

54. שירות המבחן מדגיש בתסקיר האחרון כי הטלת ענישה בדרך של עבודות שירות תהווה פגיעה חמורה בתפקודה של הנאשמת ועלולה לגרום לרגרסיה במצבה הנפשי והתפקודי וכן לפגוע במשאבים ובהשקעה בטיפול שעוברת, בקשר עם ילדיה וכן במצבה הכלכלי והנפשי.

55. לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם וודאי שלא באופן הקיצוני המתבקש על ידי ב"כ הנאשמת ומומלץ על ידי שירות המבחן. אולם, בעניינה של נאשמת זו, דבקות בעקרון ההלימה עלולה להוריד לטמיון, השקעה רבה ומאמצים ניכרים שהושקעו על ידי הציבור על מנת להחזיר את הנאשמת למסלול חיים תקין ואף לפגוע בילדיה ובאפשרות כי יחזרו לחיק אמם.

56. לקחתי בחשבון אף את העובדה שבמסגרת תיק זה שהתה הנאשמת במעצר מאחורי סורג ובריה במשך

חמישה חודשים ולאחר מכן בקהילה טיפולית סגורה במשך כתשעה חודשים.

57. לא התעלמתי מעברה הפלילי של הנאשמת הכולל 3 הרשעות קודמות ואף ריצוי מאסרים בפועל, אולם לקחתי בחשבון כי העבירה האחרונה בגינה הורשעה הייתה משנת 2007 וכי כלל העבירות עליהן היא נותנת את הדין היום בוצעו במשך מספר חודשים בשנת 2016 וכיום הנאשמת צירפה את כל תיקיה ו"ניקתה שולחן".

58. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים המפורטים לעיל, הגעתי, כאמור, למסקנה כי בנסיבות אלו יש לקבל את המלצת שירות המבחן.

59. למרות האמור לעיל, אני סבור כי על שעות השל"צ שיוטלו על הנאשמת להיות נרחבות מאלו שהומלצו על ידי שירות המבחן. כמו כן, למרות מצבה הכלכלי הקשה יש צורך בענישה כלכלית בדמות פיצוי כלשהוא למתלוננים.

60. אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור במשך שלש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור במשך שלש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג עוון.
- ג. צו של"צ בהיקף של 300 שעות למשך שנה, אשר יבוצע במסגרת בית הנוער "קדימה" בפתח תקווה, בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ותותאם למספר השעות שנפסק.
- ד. צו מבחן למשך 18 חודשים, כאשר הובהר לנאשמת כי באם לא תעמוד בתנאי צו המבחן וצו השל"צ, ניתן יהיה להפקיעם ולגזור את דינה מחדש.
- ה. פיצוי למר רפאל כהן בסך של 400 ₪.
- ו. פיצוי לגב' ברכה איצקוביץ בסך של 400 ₪.
- ז. פיצוי לגב' הדסה מאור בסך של 200 ₪.
- ח. פיצוי למר עמנואל עטרי בסך של 200 ₪.
- ט. פיצוי לגב' נוריה סעד בסך של 200 ₪.
- י. הפיצויים ישולמו ב- 14 תשלומים חודשיים ורצופים בסך של 100 ₪ לכל תשלום וישולמו ב-15 לכל חודש החל מתאריך 15.8.19. התשלומים יועברו למתלוננים המפורטים לעיל בהתאם לפרטים שיימסרו

למזכירות על ידי המאשימה ועל פי הסדר המפורט לעיל.

העתק מגזר הדין יועבר לידי שירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

**ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, במעמד ב"כ המאשימה - ע"י ב"כ עו"ד אנה קצובסקי, הנאשמת
וב"כ הנאשמת - עו"ד אנה שכטמן קוגלר**